

Q. K.
429
47

VT

BENEVOLI

BONARVM ARTIVM
FAVTORES

SEX

X-2316712

BONAE SPEI JVVENVM
ORATIVNCVLAS

IN

SCHOLA ANNAEA

D. XVIII. FEBR. MDCCCLI

HORA A MERIDIE SECVNDA RECITANDAS

BENEVOLE AVDIANT

AB IISDEM

*EA QVA PAR EST PIETATE AC RELIGIONE
CONTENDIT*

SIMVLQUE

DE DIIS ET DEABVS INFANTVM OLIM APVD
GRAECOS ET ROMANOS DIVINO CVLTV
AFFECTIS DISSERIT

M. GOTTHELFF CONRAD GOLDSCHAD
RECTOR.

DRESDAE, LITERIS HARPFETERIANIS.

ROBERTUS
BARBARUS

entiles, qvibus mentem vana obnubilaverat olim superstitionis,
immortalis Dei gloriani, ad imagines similes hominis mortali-
talis & volucrum & quadrupedum & serpentium transtulisse,
testis ipse divus Paulus. (a) Inde multitudo Deorum exorta,

Qvicquid enim humus, pelagus, cælum mirabile gignunt

Id duxere Deos: colles, freta, flumina, flamas (b)

Minime itaque cuidam mirum videri debet, si eosdem & Deos, Deasque nascentis & natis pueris præsecisse, divinoque cultu olim adfecisse, legimus.

Inter omnes vero infantum Deos, eminent *Diespiter*, ipse sc. Jupiter, quippe qui eam ob causam id cognomen nactus, quia partum perducatur ad diem. Iccirco & simili nomine *Dijovis* dictus est, & *Lucetus*, qui nos die & luce, quasi vita ipsa afficeret & juvaret. (c) Sive ut *Vero* interpretatur, (d) *quasi dios pater, nam Dis est Jupiter vel diei pater*. Et post pauca: *Idem hic Diespiter dicitur, infimus aer, qui est coniunctus terræ: ubi omnia oriuntur, ubi aboriantur.*

Jovis proxima est, *Juno Lucina*. Nomen adepta a juvando & luce, quia lucem præbeat foetibus, vel quia maturos foetus in lucem ex utero evocet. (e) Unde parturientes hujus implorabant auxilium, uti ex Terentii Andria (f) liquet, ubi Glycerium parturiens clamat:

Juno Lucina fer opem, serva me obsecro!

Sic

- (a) Rom. I. 23. (b) Prudentius contra Symmachum L. I. (c) Julius Aurel. L. I.
de cognom. Deor, c. 3. (d) in VI. de L. L. conf. & Lud. Vives in Augustinum
de Civ. Dei p. 235. & A. Gellius in Noct. Att. L. V. c. 12. (e) Nat. Comitis
Mythol. L. IV. c. 1. (f) Ag. III. sc. I. 15.

Sic & Juno Opigena, qvod, ferre opeim, in partu laborantibus, crederetur, est culta Romæ a matronis. Qvapropter & Catullus (a) de ea cecinit

*Tu Lucina dolentibus
Juno dicta puerperis.*

Eandem autem fuisse Dianam, sive Lunam, qvæ & partibus mulierum favere, credebatur, testatur Cicero: (b) *Dianam autem eadem esse putant, a lucendo utramque nominatam.* Itaque & apud Græcos Diana, eamque Lucinam, eamque Luciferam: Sic apud nos Junonem Lucinam in pariendo invocant, qvæ eadem Diana annivaga dicitur, non a venando: sed qvod in septem numeratur, tanquam vagantibus. Diana dicta, qvia noctu quisi diem efficeret. Adhibetur autem ad partus, qvod ii maturescunt, aut septem nonumquam, at plerumque novem Lunæ cursibus; qui, qvia mensa spatio conficiunt, menses nominantur. Concinneque, ut multa Timæus, qui cum in bistoria dixisset, qva nocte natus Alexander esset, eadem Diana Ephesia templum deslagravisse, adjunxit, minime id esse mirandum, qvod Diana, tum in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo. Vocabatur etiam *dux nascentium, mortalium corporum autor & conditrix.* (c) Ideoqve facem ardentem manu gerit, qva veteres novilunii virtutem significabant. (d) Ephesi in templo Diana, ejusdem effigies multarum mammamarum fuisse, legitur, qvia cultores ejus decepti putabant, eam omnium viventium nutricem. (e) Varro de L. L. *Quæ, Diana, ideo videtur a latinis Juno Lucina dicta,* vel qvod terra (ut Physici dicunt) juvat & lucet, vel, qvod a luce ejus, qva quis conceptus est, una juvat; Donec mensibus acteis produxit in lucem. Facta igitur a juvando & luce Juno Lucina: a quo parientes eam invocant. Luna enim nascentium dux. Illa est teste Horatio (f)

*Montium custos, nemorumque virgo,
Qvæ laboranteis utero puellas
Ter vocata audis, admisqve letho,
diva triforis.*

A 2

Voca-

(a) Carm. 95. (b) de natura Deorum II. (c) conf. Pfeifferus in Antiq. Græc, p. 663. Nat. Comes I. c. Porphyri, apud Euseb, Præp. Evang. III. 3. (d) Voss, de Theol. gent. L. II, c. 16. (e) S. Hieronymus in Proœm. Epist. Pauli ad Eph. Minuc. Felic. Octav, c. 21. (f) L. III. Carm. Od. 22.

Vocabatur & ob eandem causam *genitalis*, & in primis a Græcis *Ilithyia*, ιλιθυία παιράτη ἐλέυθω, qvod invocetur, ut foetus veniat in lucem. Romanī quoque *Ilithyiam* colebant in hunc usum:

Rite maturos aperire partus,
Lenis *Ilithyia*, tuere matres,
Sive tu *Lucina* probas vocari,
Seu *Genitalis.* (a)

Pausanias (b) *Parcam esse, dicit, Ilithyiam, fuisse que quæ ex Hyperbo-reis Delum venerit, sitque parienti Latonæ obstetricata.* Ideo in Attica terra inter deas *γενετολλίδας* collocaretur, quæ *Genesi* præcessent. *Simulacrum* ante illos ponî solebant popliribus flexis, quod sic enixa esset filii Nauplii, ex quo more facti sunt illi *Nixii* tres in Capitolo ante cellam Minervæ, quos *Attilius Glabrio*, victo *Antiocho*, Romanum transtulit, quibus matronæ supplicabant, velut præsidentibus parientium nixibus. Erant enim simulacula gemibus innixa.

Similiter & *λόχεια* appellata est, ob curationem partus, quæ & ipsa *λόχεια* dicitur, dolores, item partus & fetura, (c)

Mos fuit apud veteres, ut *Lucinam* ipsum dictamo coronarent: ejusdemque reverentia apud eos tanta fuisse, prohibetur, ut non solum præsse parturientibus credita fit, cum invocaretur, illisque opem ferre, verum etiam, tanquam custodis, cui ortus, & vita, salutisque humanæ initia debarentur, illius imago ante fores domorum poneretur. Neque hominibus solum præesse parturientibus haec Dea putabatur, sed etiam brutis, & plantis: quoniam his omnibus lunæ humor, vel nascentibus vel parientibus confert, (d)

Inter Deos infantum, etiam *Genius* non inferiori loco fuit habitus. Illius enim nomen a genendo exortum, qvod unum quinqve jam genitum suscipiat & tueatur. *Genius*, inquit Censorinus, (e) est *Deus*, cuius in tutela, ut quisque natus est vivit. Hic sive, qvod, ut genamur, curat, sive, qvod una genitur nobis cum; sive etiam, qvod, nos genitos suscipit ac tueretur. Dicebatur ab antiquis *naturalis Deus unius cujusque loci, vel rei, vel hominis.* Qui hominis est, is Amuniano Marcellino (f) di-

(a) Horat. Carmi: sec pro Imp. Pop. Rom. (b) Lud. Vives in Augustin. de Civ.

Dei p. 235. (c) Voss. in Theol. gent. Lib. II. c. 16. Pfeiferus I. c. p. 663.

(d) Nat. Comes I. c. L. IV. c. 1. conf. & P. Antesignani Commentat. in Terent.

I. c. (e) Censorinus de die natali c. III. Varro L. VI. rerum divin. (f) Lib. XXI.

dicitur, *Genius tutelæ salutis appositus*. Hic est, *Genius natale comes*, qui temperat aërum, ut Horatius eum describit. (a) Hic enim creditur hominibus clam nunc svadens, nunc dissvidens, universam vitam gubernare, esse mentis & voluntatis prope moderator. Qualis generali quidem nomine, seu viro, seu feminæ additus, *Genius* appellatur: sed particulatum appositus feminæ, dicitur *Juno*. Unde & factum, ut mares quidem *Genio* solverent munera, feminæ vero *Junoni*. Ergo Tibullus cecinit. (b)

Natalis Juno sanctos cape tburis honores.

Qvos tibi dat tenera docta puella manu,

Colebatur autem die natali, uti iterum Tibullus: (c)

*At tu natalis, qvoniam Deus omnia sentis
Anne.*

Dixerunt veteres: *Genio frontem præcipue esse dicatam*, qvoniam illa pars plerumque indicio est, an inviti, vel sponte quid faciamus, & an lati simus, vel tristes. (d)

Cicero quoque meminit *Nationis Deæ*, quæ nascentibus præesse creditatur (e): *Qvod si tales Dei sunt, ejus verba sonant, ut rebus huminis interfiant. Natio quoque Dea putanda est: cui cum fana circumvimus in agro Ardeati, rem divinam facere solemus: quæ quia partus matronarum tueratur, a nascentibus, Natio nominatur.*

Etiam *Mentem* coluisse veteres infantum Deam, Augustinus testatur (f) *Posuerunt, inquit, & mentem Deam, quæ faciat pueris bonam mentem*. Hinc & Romani Menti ædem excitarunt, ut Ovidius (g) docet:

Mens quoque numen habet, Menti delubra vilenus.

Quæ ipsi vota fuit in Capitolio, bello Punico secundo, ut testis Livius. (h) Dedicata a T. Ottacilio Crasso, duumviro ejus rei ergo creato unoque tantum canali ab æde Veneris Erycinæ discreta. (i)

Omnibus etiam corporis infantum partibus dedicarunt Deos, deasque. Sic *Curnea* quæ a carne poterit dicta videri. Vitalibus enim præterat. Sacra ejusdem Calend. Junii celebrabantur, quæ Junius Brutus, pulso Tarquinio, in Cœlio monte primus fecit. (l) *Cunina* quæ infantes in cunis tueratur ac fascinum submovet. (m) Hæc, secundum Var-

- (a) Epistol. L. II. Ep. 2. 187. (b) Lib. IV. Eleg. 6. (c) ibid. Eleg. 5. (d) Pfeif. I. c. p. 650. Lindenbrog, in Not. ad Censorinum I. c. cap. III. p. 12. Nat. Comes I. c. p. 295. Zimmermanni Anal. Mifc. Menfr. p. 540. ejusd. Florileg. Philol. Histor. p. 374. Camerarius in Hor. subsec. c. II. p. 14. (e) de Nat. Deor. III. 18. (f) de Civit. Dei. Lib. VII. c. 3. (g) 6. Fastor. (h) Lib. XXII. (i) conf. Gisberti Cuperi Observ. Lib. II. c. 17. p. 271. (l) Tertull. de Idolol. c. 15. (m) Laurentius de fali. Rel. c. 20.

Varronem, (a) lacte placabatur: *Hicce manibus, ait, lacte fit non vino.*

Levana, qvæ pueros de terra lavet. Qvam cum *Lucina*, eandem esse quidam statuere. (b)

Edulica, qvæ escam præbeat. *Potina* qvæ potionem ministret. *Cuba* qvæ bene cubandi infantibus, beneficium daret. Sic enim Donatus in Terentii Phorm: (c) commendatus: *Legitur apud Varronem, initiari pueros, Edulice & Potinæ & Cubæ, divis edendi, & potandi, & cubandi, ubi primum a lacte & a cunis transierunt.*

Fatulinus erat Deus, quem præfecerant infantibus fari incipientibus (d)

Nundina a nono die appellata, quo Romani mares lustrabant, iisqve nomina imponerent, quem etiam *Lustricum* & celebrem, a lustratis & expiatis puerulis censebant. (e) Nonum etiam expectabant Athenienses, eundemqve maribus designabant. (f)

Statilinus & *Statianus* dii erant præsides, qvibus sacra ferebant, postquam pueri stare atque ambulare didicerant. (g)

Ruminia erat Dea, qvæ mammis, qvas fugebant infantes, præterat (h) Ruma enim apud veteres dicta fuit, mamma. (i) Unde *ficus Ruminalis*, qvod sub ea arbore lupa mammam dedit Romulo & Remo. (l) Inde & *agnus subrumus*. Sic in Gloss. Isid. *Subruberis* dicuntur infantes, qvi adhuc sub ubere sunt. (m) Huic Deæ lac libabatur, lacte aspergebantur hostiæ. (n)

Ossifago Dea esse memoratur, qvæ durat & solidat infantibus parvis ossa (o)

Vagitanus sive potius *Vaticanus* Deus erat, quem vagitibus infantum præfecerant. Gellius hujus meminit ex Varrone: (p) *Vaticanus*, inquit, *Deus nominatus, penes quem effent vocis humanae initia, qvoniama in pueri, simul atque parti sunt, eam primam vocem edunt, qvæ prima sonum vocis recentis.*

Paven.

(a) de lib. educ. apud Non. II. 756. (b) conf. Voss. de Theol. Gent. L. II. c. 26.

(c) Act. I. sc. I. 15. conf. P. Antesignani Commentat. hunc in locum p. 737.

(d) Non. Marcell. XIII. 56. & Alex. ab Alex. dies Gen. Lib. VI. 26. (e) Macrobius Saturnal. L. I. c. 16.

(f) Pitiscus I. c. (g) Varro apud Non. Marcell. XIII. (h) Varro de lib. educ. II. 756. (i) Plinius, Festus (l) Lud. Vives I. c. Lib. IV. c. XI. p.

236. (m) Bermann de Origin. Lat. Lingvæ p. 947. (n) Lud. Vives I. c. & Varron de lib. educ. apud Non. II. (o) Pitiscus I. c. (p) in Noct. Att. Lib. XVI. c. 17.

QK II b 709

Parentia seu Paventina, quæ pavores ab infantibus arcebat. (a)

Ne denique & orbi carerent Dea, *Orbona* apud Romanos quoque fuit culta. Arnobius, (b) *in tute la Orbonæ*, ait, *sunt orbati liberi parentibus.* Ara Orbonæ fuit ad ædem Larium. (c)

Sed satis de Diis atque Deabus infantum veterum gentilium. Insti-tuti ratio nos admonet, ut id aggrediamur, quod occasionem hujus scrip-tionis subministravit. Quidam enim e Scholæ nostræ Annæ discipulis publicum diligentia & officii specimen edere constituerunt. Et quia de *præstantia bonæ institutionis* e Plutarchi aureo libro, de puerorum institutione, ejusdemque Part. II. de pueritia cap. 4. adhuc fuerunt edocti, animum appulerunt ad aliquot orationes de hac re habendas. Secuti itaque Plutarchum ductorem, dicent

JOANNES FRIEDERICVS MULLERVS, *de nobilitate & gloria* sermone latino,

TRAVGOTT RICHTER, *Dorffhaynens. de divitiis*, car-mine teutonico,

JOANNES CHRISTIANVS JOEPELIUS, *Dresd. orat. latina de pulchritudine & sanitate,*

JOANNES AARON SCHAFFRATHIVS, *Dresd. germanicis verbis de robore & fortitudine,*

JOANNES CHRISTOPHORVS GUNTHERVS, *Seligstadt. verbis latinis de voluptate.* Et tandem

JOANNES GOTTLÖB FRITSCHIVS, *Stolp. de bona in-stitutione omnibus his præstantiori, puerisque maxime necessaria, car-mine vernaculo concludet.*

Quem Actum Oratorium, ut *Mæcenates Amplissimi*, omnesque qui studiosæ juventutis Promotores ac Fautores esse, quam videri malunt, honorifica sua dignentur præsentia, ea, qua decet, quoque convenit studio, rogamus. Eorundem benevolentiam nobis, gregique nostro præslitam, non prædicaturi tantum, sed, quo etiamcumque licuerit officii genere de-merituri. Dabam e schola Annæ d. 13. Febr.

A. O. R. MDCCCLI.

(a) Augustin, l. c. L. IV, c. XI. (b) IV. p. 131. (c) Plinius II. 7.

EGXVII

EGXVII

Q. K.
429,
47

II
70

VT
BENEVOLI
BONARVM ARTIVM
FAVTORES
SEX X-23A67

BONAE SPEI JVVENVM
ORATIVNCVLAS

IN

SCHOLA ANNAEA

D. XVIII. FEBR. MDCCCLI

HORA A MERIDIE SECVND A RECITANDAS

BENEVOLE AVDIANT

AB IISDEM

*EA QVA PAR EST PIETATE AC RELIGIONE
CONTENDIT*

SIMVLQVE

DE DIIS ET DEABVS INFANTVM OLIM APVD
GRAECOS ET ROMANOS DIVINO CVLTV
AFFECTIS DISSERIT

M. GOTTHELFF CONRAD GOLDSCHAD
RECTOR.

DRESDAE, LITERIS HARPETERIANIS

